

[Flemming Jensen]

mening, når man opretholder flere led, end vi har brug for, og dermed faktisk forøger afstanden.

Ophævelsen af Hovedstadsrådet medfører naturligvis nogle konsekvenser på en række områder, som det fremgår af L 106, og som det tidligere er nævnt, medfører det en større parallelitet mellem amterne i hovedstadsområdet og amterne i det øvrige land. Jeg vil lige for en ordens skyld sige, at det betyder ikke, at vi i Det Konservative Folkeparti føler, at amtskommunerne hermed har fundet deres endelige placering. Det skal jeg vende tilbage til senere, men jeg vil blot forudskikke denne bemærkning nu.

For øvrigt må jeg sige om lovforslag nr. L 106, at det er et forslag af en sådan karakter, at det formentlig bedst lader sig behandle i udvalget. Jeg tror egentlig, at sagen kræver en relativ hurtig løsning bl.a. af hensyn til de mange mennesker, som er beskæftiget i Hovedstadsrådet og i øvrigt har direkte tilknytning til det.

Hertil tilsiger Det Konservative Folkeparti sin positive medvirken.

Henning Rasmussen (S):

Jeg beklager, at jeg ikke var opmærksom på, at den tidligere diskussion sluttede så hurtigt. I hovedstadsområdet bor mere end en tredjedel af landets indbyggere på en femtededel af det samlede areal. Der er tale om en meget stærk koncentration af mennesker, af boliger og af erhverv fordelt på 48 kommuner, 3 amtskommuner og så Københavns og Frederiksberg Kommuner med deres særlige status.

Det er ikke alene langt den største befolkningkoncentration i landet, men det er også det sted, hvor behovet for løsninger på tværs af kommunegrænser og amtsgrænser er størst, langt større end i nogen anden del af landet.

Det er især den overordnede del af planlægningen, af udviklingen og af anvendelsen af det samlede område, der kræver løsninger på tværs, men det er også i høj grad trafikplanlægning og i den forbindelse sikring af en sammenhængende kollektiv trafik, der kræver fælles løsninger og muligheder for at træffe bindende beslutninger, hvor særinteresser må vige for helhedens. Tænk f.eks. på så konkrete og nærliggende ting som forsyningen med drikkevand eller på lossepladser og lign. til at skaffe os af med vores store affaldsmængder.

Jeg kunne nævne en række andre eksempler på konkrete planlægningsopgaver, hvor det vil give store problemer, hvis ikke der eksisterede et fællesorgan, der sikrer helheden og sammenhængen i de beslutninger, der angår hele eller meget store dele af det samlede hovedstadsområde.

Det har der været principiel enighed mellem det store flertal af Folketingets partier om i mange år, specielt siden de nuværende regeringspartier og Socialdemokratiet i enighed gennemførte loven om Hovedstadsrådet i 1973. Det var et kompromis imellem nogle, der gerne så et egentligt storamt, og andre, der nok kunne se behovet for overordnet styring og planlægning på vigtige områder, men ikke ønskede at gå så langt.

Jeg har så i øvrigt i dagens anledning med stor glæde læst de bemærkninger, som de tre nuværende regeringspartiers ordførere gjorde ved den anledning. Den nuværende statsminister, den nuværende økonomiminister, den nuværende forsvarsminister gjorde meget ud af at forklare, hvor vigtigt det var, at man nu fik skabt dette nye demokratiske organ.

Jeg hæftede mig især ved den varme anbefaling af, at man nu etablerede Hovedstadsrådet som en god måde at løse nogle store planlægnings- og koordineringsopgaver på, så man samtidig kunne få en mere sammenhængende løsning på de stigende problemer for den kollektive trafik. En af de ting, man også glædede sig over, var, at det nu var lokalt valgte repræsentanter for hovedstadsområdet, der skulle løse de fælles problemer, og ikke styrelser og ministre. Det var altså også at betragte som en decentralisering.

De samme partier vedtog i enighed for kun 4 år siden med tilslutning, så vidt jeg erindrer, fra CD og Kristeligt Folkeparti den daværende indenrigsminister Britta Schall Holbergs forslag om at gøre Hovedstadsrådet permanent. Det har nu vist sig i mere end 10 år at være en god og hensigtsmæssig måde at organisere samarbejdet på i hovedstadsområdet på nogle væsentlige områder.

Vi har også siden hen i fællesskab fjernet sygehusplanlægningen fra Hovedstadsrådet, i øvrigt på Hovedstadsrådets egen anbefaling, og vi har været enige om forsøgsvis at flytte ansvaret for konkrete miljøsagers behandling til amtskommuner og kommuner. Det er et forsøg, som vi i øvrigt gerne vil gøre til en fast ordning.